

bleve affkedigede, enten skulde udbetales dem i en samlet Sum, eller ogsaa, forsaavidt de atter toge Tjeneste, skulde vedblive at gjøres frugtbringende, indtil de ved Fratrædelsen kunde efter eget Valg erholde enten en Sum udbetalt eller en Livrente. Det forekommer Udvalgets Fleertal, at denne Bestemmelse ved Siden af forffjellige gode Sider har Noget, som under de paagjældende Forhold kunde være noget misligt, og da navnlig det, at en Sum skulde kunne udbetales. Da disse Mænd nemlig ikke ere ansatte paa Livstid, men kun ere engagerede paa 5 eller 10 Aar, ville de vide, at denne Sum, naar disse 5 eller 10 Aar ere hengaaede, vil staae til deres Raadighed, men dette vil overmaade let kunne have tilfølgende, at de ikke ville være istand til at unddrage sig for den Tilfkyndelse, som altid vil ligge for dem til at gjøre Regning paa og at trække paa den Sum, som saaledes til en vis bestemt Tid bliver disponibel for dem. Følgen af denne Foranstaltning kan altsaa meget let blive, at de, naar Engagementstiden er forbi, ere nødte til at sørge for, at denne Sum bliver dem udbetalt, for at de kunne dække Forpligtelser, som de i Forventning om dens Udbetaling have indgaaet i den Tid, der er forløben, saaledes at det Resultat, der var tilfigtet, nemlig at den ved Theatret Ansatte skulde, naar han traadte ud af Tjenesten, have Noget, der kunde befærme ham imod Nød paa hans gamle Dage, paa den Maade vilde blive forfeilet. Hertil kommer, at en saadan Sum, der indfattes i en Sparekasse, kun meget langsomt voxer, hvorfor det kunde være ønskeligt, om man kunde finde en Maade, hvorved den voxede hurtigere, saaledes at Beløbet kunde blive til noget mere Betydende, end det vilde blive paa den Maade, man her har tænkt sig. Disse forffjellige Betragtninger have medført, at Fleertallet har meent, det vilde være heldigere, naar man lod Kunstnerne tegne Livrenter, hvoraf Følgen altsaa vilde blive, at de, naar de fratraadte Theatrets Tjeneste, ikke vilde faae nogen Capital udbetalt, men derimod en Livrente. Det er Forslag sigtende hertil, som ere opførte under Nr. 2. — De Forslag, som ere opførte under Nr. 6, an-

gaae de ved Theatret bestaaende forffjellige Pensionsfonds og Enkekasser. Det vil erindres, at det foreliggende Lovudkast har en Deel Bestemmelser, hvorved man temmelig stærkt griber ind i disse Pensionsfonds og Enkekassers Forhold, idet man fastsætter nødtvungne Bestemmelser for, hvorledes der fremtidig skulde gaaes tilværks med dem. Der er ikke nogen Grund til at betvivle, at Lovgivningsmagten vil være berettiget til at gjøre dette, idet alle disse Fonds i alt Fald for en væsentlig Deel ere komne frem ved directe eller indirecte Tilskud fra Staten, men da de dog ved Siden deraf have en mere privat Charakter, idet de nemlig tillige bestaae og ere indrettede ved Tilskud fra det Personale, som findes ved Theatret, har Udvalgets Fleertal troet, at det vilde være rettere kun at vedtage de alernødvendigste og almindeligste Bestemmelser for at stille disse Fonds paa en saa fri Fod overfor Statskassen som muligt. Efterat Interessenterne da havde faaet Betling til at gjøre deres Anskuelser gjældende, skulde det overlades til Regjeringen at bestemme, hvilke Regler der fremtidig skulde gives for disse Fonds; vi have troet, at disse Forslag vilde være i alle Parters Interesse. Nogle af disse Fonds ere i nærværende Dieblig afgjort insolvente, og naar man altsaa vilde sige, at de skulde opfylde de Forpligtelser de have paataget sig, vilde de paa ingen Maade være istand dertil. Der er derimod andre af dem, om hvilke dette ikke kan siges, men som sandsynligtvis vilde være istand til at opfylde deres Forpligtelser, og det er da rimeligt, at de ikke alle behandles paa samme Maade, men at man navnlig for de sidstes Vedkommende gjør saa lidt Indgreb som muligt i den Stilling, hvori de nu staae. Vilde de nærværende Interessenter paatage sig de nødvendige Forpligtelser, for at disse Fonds kunne komme til at opfylde deres Bestemmelse, kan man gjerne lade dem gjøre det, men ville de ikke dette, maae de selvfølgerlig opløses og liquidere. Alt dette griber ind i en vis Villtestilfjendegivelse fra de Mænds og Qvindes Side, om hvilke Talen her er, som maa siges at være berettiget, og Fleertallet har derfor troet, at det ikke vilde være rigtigt at tage detaillerede Bestem-